

НАРОДНА ВОЛЯ

Вестникъ за политика, стопанство и информация

Абонаментъ:

За година 60 лв.

Излиза седмично

БРОЯ 1 ЛЕВЪ

За реклами 2'50 лв. на кв. см.

АДРЕСЪ:

Редак. „Народна Воля“

ул. „Гургулять“ № 3—Варна

Директоръ Георги Трайковъ

Възхода на земледѣл. движение

Миналата седмица въ Ромжния се произведоха парламентарни избори. Резултата отъ тѣзи парламентарни избори се предполагаше, че ще бѣде единъ успѣхъ за нашата братска земледѣлска партия и този успѣхъ бе спечеленъ блестящо. Онова, което земледѣлското управление даде преди нѣколко години въ Ромжния бѣше сигурната гаранция за този успѣхъ.

Наситенъ отъ старитѣ партии, донесли само нещастия на народа и държавата, ромжнските селяни и граждани обградиха съ своята вѣра служителитѣ на земледѣлскитѣ идеи. Промѣната, която преди една година стана въ Ромжния, не бѣше промѣна желана отъ народа. Реформитѣ, които чертаеше правителството на Юлиу Маниу усложни облекчението широкитѣ слоеве на Ромжнския народъ, не се харесаха на ония чиито интереси тѣ застрашаваха. И земледѣлскитѣ кабинети си отиде, за да даде мѣсто на професоръ Йорга да се опита чрезъ компромиси между привилегированитѣ класи и бедствания народъ да декува

тежкото положение на страната съ полумерки. Резултата отъ това управление, което никога не бѣше се радвало на народната подкрепа идовѣрие е вече на лице — то падна тъй бързо както и бързо дойде. Новата победа на братята земледѣлци въ Ромжния е и наша победа, победа на аграрното движение въ свѣта.

Това е новата победа на демокрацията, носителка на народни добрини. Това е побѣда на народа надъ ония, които искатъ да го управляватъ мимо волята му. Това е победата на новото, което победоносно шества изъ свѣта надъ старото, което си отива подъ тежестта на собственитѣ си тежки грѣхове.

Сарадвайки братята земледѣлци съ тѣхния голѣми и заслуженъ успѣхъ ние чакаме да ги видимъ отъ ново на чело на управлението и да видимъ протегнатата ржката имъ за изграждане истинското и искрено приятелство между двата народа, което да улесни пътя къмъ общата желана цел, мирътъ и международното сътрудничество. Г. Стояновъ

Росица Пенчева

За Трудовото горско стопанство „Тича“

Всрѣдъ неотдавна пустиннитѣ мѣста на дивната камчийска долина, недалечъ отъ ромота на необузданата Камчия, до индустриалния центъръ Долень-Чифликъ, гордо доминира надъ необятното национално богатство — вѣковния лесъ Лонгоза, единственото у насъ горско трудово стопанство Тича. Древното му славянско име, напомня за великитѣ дѣла на българщината и дава импулсъ на младото поколение да се въодушевява отъ девиза

Всичко за България

и трѣскаво и енергично да работи и твори за преуспѣването и оползотворяването на стопанскитѣ и национални блага.

При изгрѣвъ слънце, забива пулса за работа, за творчество и стопански възходъ. Млади сили, деца на бедни и богати отдала се тѣломъ и духомъ, день и нощъ, безспиръ и умора, на трудъ работа и дѣла, въ служба

На майка България

Да се проучи реалния животъ на стопанството Тича, да се надникне изъ гѣнкитѣ на неговото творчество, да се направи единъ обсъгъ на цѣлата му планомѣрна дейность се искатъ часове, дни. Бѣглитѣ наблюдения, въ нѣколко посещения, ще дадатъ отчасти една вѣрна картина за производството и стопанското творчество на тоя институтъ. Въ зависимостъ отъ географическитѣ условия, отъ числеността на трудовацитѣ, отъ интелектуалнитѣ способности на за-

станалитѣ на чело на това грамадно предприятие лица, работи се неуморно за стопанското издигане на камчийския край, за България.

Новиятъ управител на стопанството Тича, Д-ръ Ловчански, неговиятъ помощникъ г-нъ Берсински, дѣлови и енергични хора, очертаващи нѣщо самобитно на фона на стопанския животъ въ Камчийския край, надарени съ прецизно чувство за нуждитѣ и положението на момента, смело започнаха въ широкъ размахъ реформи и дѣла, за да турятъ край на съществуващата стопанска дислокация и лекомислено прѣсканитѣ срѣдства и трудъ. Ведно съ тия отговорни лица, на чиито плещи лежи

цѣлата търговска работа

не по малко заслужава да се споменатъ г. г. инж. Божиновъ Петрушевъ на които предстои да отбиватъ явната и скритата опозиция на разни фактори въ миналото, които вкупомъ взето, отстояватъ на безотговорната демагогия и зловецитѣ предсказания на хора съ болни амбиции и неудовлетворени искания, за да създадѣтъ дѣла и истински паметникъ на творчество и трудъ.

Стопанството Тича, като самостоятеленъ институтъ, съ застаналитѣ на чело на сѣщия лица, творятъ градивна работа и у всѣки единъ посетителъ буди удивление отъ неуморната работа, отъ стопанската структура на това колосално предприятие и сж глухи къмъ

веленията на неизбежнитѣ интриги и инсинуации отъ просторонни и екзалтирани хора и тѣхния главенъ стимулъ е, да бждатъ далечъ отъ шумящата и изкуствено подържана реклама.

Далновидностъ, съпоставяне на мнения и наблюдения само могатъ да бждатъ вѣренъ изразителъ на това което върши тамъ, и което предстои да направи.

Намъ, па и на всички здраво мислящи люде, е чудно, какъ е било възможно за едно феноменално кратко време отъ 10—20 минути престои на г-нъ министра, на вътрешнитѣ работи г. Гиргиновъ, да даде таква съкрушителни и явно тенденциозни изявления въ вестникъ „Зора“ за стопанството Тича, че не е било въ сигурни и опитни ржце. Какъ успѣ г-нъ министра, безъ да е разгледалъ стопанството, безъ да влѣзе за моментъ поне въ течението на работитѣ, безъ да е надникналъ изъ производственитѣ центрове и то въ день когато всички уморени отъ седмичната работа се отдаватъ на почивка, да тегли заключение, въ какви ржце е стопанството. Не говорятъ ли изъ устата на г-нъ министра партизанско заслѣпни хора и не

лениа добритѣ инициативи и тукъ ли играе ролята партизанска злоба и императива: „не бжди ти, но азъ“?

Сжщитѣ тия хора, които „освѣтлиха“ г-нъ министра, помрачени отъ партизански бѣсъ, пушатъ слухове, че новоназначенатъ чиновникъ въ стопанството и управата сж били лентяи, били сж само партизани и въ това имъ сж били заслугитѣ, но на тия всѣки единъ здравомислящъ ще каже; българскиятъ запасенъ офицеръ е съзнателенъ и дисциплиниранъ съ пълно съзнание за работа и отговорностъ, а назначенитѣ въ по голѣмата си частъ сж запасни офицери и съ тия волно пускани слухове нанасятъ се само обиди на цѣлокупното българско запасно офицерство.

Стига демагогия, стига партизанска заслѣпеностъ, стига българска злоба и завистъ, иде тѣ вижте какъ се работи и твори, за обществено благо, за преуспѣването на камчийския

Вжтрешенъ прегледъ

Помощта, която ще се даде на пострадалитѣ земледѣлци.

Съ едно постановление на министерския съветъ се назначи една комисиия въ съставъ: главенъ секретаръ на м-вото на земледѣлието Г. Илипчевъ, управителя на Б. З. Б. г-нъ д-ръ Сакаровъ и представителъ на вътрешното м-во, която да проучи действителнитѣ загуби отъ градушката на 21 юли т. г. и представи проекто-наредба за подпомагане на пострадалитѣ. Комисиията установява, че следва да бждатъ подпомогнати осемъ села отъ Бѣлослатинска околия, 25 села отъ Ломска, толкова отъ Орѣховска, 19 села отъ Бѣленска, 6 отъ Фердинандска, 6 отъ Врачанска и 4 отъ Плѣвенска, както Кулска и Видинска околии. На пострадалитѣ селяни отъ селата въ тия околии да се раздаде отъ новата реколта по 200 кгр. пшеница на лице и 70 кгр. царевица, като две деца подъ 14 години ще се считатъ за едно лице.

За фуражъ ще се отпускатъ по 1000 кгр. на животно. За посьви ще се отпускатъ по 18 кгр. пшеница на декаръ и 5 кгр. царевица.

Крайно бѣднитѣ ще се ползватъ съ кредити при изплащането на отпуснатитѣ храни и фуражъ, земледѣлската банка въобщо ще следи за положението на всички земледѣлци стопани въ пострадалитѣ области и ще имъ се притича своевременно на помощъ.

Конференцията на земледѣлческитѣ кооперации и тѣхнитѣ съюзи.

Конференцията на земледѣлческитѣ кооперации и тѣхнитѣ съюзи е изложила своитѣ ре-

край за България, и нека г-нъ министра знае, че именно сега начело на управата и службитѣ при стопанството сж застанали честни и благонадеждни хора, които се въодушевяватъ ведно съ цѣлата трудова младежъ отъ девиза, всичко за България.

шения въ една резолюция, въ която между другото се казва: Досегашната намѣса на държавата чрезъ дирекцията „Храноизносъ“ внесе временно известно успокоение и създаде надежди, които абсолютно не се оправдаха.

Тазгодишната дефицитна реколта на зърнени храни и бедственото положение на пострадалитѣ области, налага бързата и решителна намѣса на държавата.

Изоставянето на монополната система и възстановяването на свободната търговия, отваря широко вратитѣ на спекулата и свободния грабежъ.

Минималнитѣ цени, които биха задоволили производителитѣ, безъ да сж повишили сегашната цена на хлѣба, трѣбва да бждатъ: за пшеницата — 3'50 за 76/2 и 2'50 за ржжъта, царевицата и ечемика франко вагонъ товарна гара.

Като има горното предвидъ, конференцията реши:

Да се въведе пълненъ монополъ на търговията на зърнени храни, включително ржжъ, смѣсъ, царевица, ечмикъ и фий,

Да се реформира коренно Дирекцията за зърнени храни, като се замѣни съ единъ институтъ, въ управата на който да участвуватъ представители на правителството, на Б. З. Банка и на общия съюзъ на бѣлг. земл. кооперации.

Приложението му да се възложи изцѣло на земледѣлческитѣ кооперации чрезъ тѣхния Общъ съюзъ.

Възприемането и приложението на искания режимъ да стане незабавно, за да не се допусне спекулата да извърши своето разрушително дѣло.

Ако не се възприеме препоръчаното въ настоящата резолюция система за пълненъ монополъ, то общия съюзъ и неговитѣ кооперативи, се отказватъ да бждатъ агенти на Дирекцията при сегашнитѣ наредби.

Да се настоя сжщо за осребряването на останалитѣ у производителите и кооперации данъчни бонове.

Делегация при м-ритѣ Гичевъ и Муравиевъ

На 4 августъ т. м. при министритѣ г. г. Гичевъ и Муравиевъ се яви делегация отъ страна на Общия съюзъ на земледѣлческитѣ кооперации, която имъ е поднесла резолюцията на последната конференция на съюза.

Министритѣ сж обещали да проучатъ исканията на съюза и окажатъ своето съдействие за удовлетворение на тия искания.

За продажбата на гроздето

Лозарскиятъ съюзъ свиква на извънредно заседание управителния и контролния си съвети, за да се занимаватъ съ всички въпроси свързани съ вътрешния пласментъ и износъ на грозде.

Горско Трудово Стопанство „Тича“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8381

Гара Дол. Чифликъ, 28 VII 1932 год.

На 10 августъ 1932 год., 8 часа преди пладне, въ канцеларията на Долно Чифлишкото селско общинско управление ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, за наемането на жилища на трудовацитѣ и дамовете за добитѣка на стопанството въ селата Челебикъой и околността.

Срокъ за наемане жилищата и нивитѣ презъ текущата финансова година.

Разноски за гербъ, публикация и др. сж за смѣтка на наемодателя.

ОТЪ ДОМАКИНСТВОТО

Свѣтовехъ прегледъ

ГЕРМАНИЯ

Въ една отъ най-големитѣ германски държави Пруссия стана превратъ въ управление и който обърна вниманието на цѣлия свѣтъ.

Изборитѣ за този пруски Ландтагъ които станаха на 24 априлъ т. г. не можаха да дадатъ едно сплотено болшинство, и следователно едно силно правителство. Кабинетътъ Браунъ който управляваше до сега, бѣше безсиленъ да въведе редъ въ страната, особено при ожесточената предизборна борба между хитлеристите и комунисти. Вънъ отъ това пруското правителство, което бѣше враждебно настроено спрямо канцлера на райха фонъ Папенъ, работираше на реждането относно запазване реда при партийнитѣ агитации за предстоящитѣ имперски законодателни избори.

Всичкото това принуди Райхсканцлерътъ да иска отъ президента на републиката да издаде декретъ споредъ който на пруското правителство се отнема властѣта и се предава на фонъ Папенъ, който сега вече управлява Пруссия като имперски комисаръ.

Тая промѣна не стана безъ съпротива отъ страна на пруското правителство, което откажа да признае за конституционенъ тоя актъ на президента, не иска да предаде доброволно властѣта. Това принуди Райхсканцлерътъ да обяви Берлинъ и Бранденбургъ въ военна положение и властѣта временно въ ржцетѣ на военнитѣ, които отъ своя страна, съпремахването на военното положение, я предадоха на фонъ Папенъ. Браунъ се обърна къмъ имперския съдъ, и оспорвайки законостѣта и посплукитѣ на президента на републиката и на Райхсканцлера, поиска тѣ да бъдатъ обявени като незаконни. Съдътъ обаче намѣри, че тая държавенъ актъ е съгласенъ съ конституцията и следователно е законенъ.

Въ качеството си на комисаръ, фонъ Папенъ издаде редъ изключителни и строги нареждания и сполучи само въ нѣколко дена да унищожи анархията и да осигури свободата на предизборната агитация. За да можемъ да имаме представа до какви крайни мѣрки прибѣгна той, за да тури край на тая гражданска война (борбата между дѣснитѣ партии и комунисти бѣше такова, че смѣло може да се нарече война), ще спомѣнемъ само нареж-

дането, споредъ което всѣки гражданинъ у когото се намѣри оръжие, безъ да има право да носи таково, се разстрелва на мѣстото.

Гласоветѣ на германскитѣ избиратели се подѣлиха главно между петѣ партии: националсоциалистическата, социалдемократическата, католическата (центрума), заедно съ баварската народна партия, дѣйснационалиститѣ и комунитѣ. Тия партии взеха 92 на сто отъ общия брой на подаденитѣ гласове. Останалитѣ 8% отъ гласоветѣ сж раздѣлени отъ другитѣ партии: замлѣдѣлческата, фолкспартай, държавната, стопанската и т. н.

Национал-социалиститѣ (хитлериститѣ) иматъ голѣмъ успѣхъ, макаръ и не такъвъ, какъвто тѣ очакваха. 13 милиона и 750 хиляди избиратели и избирателки сж подали гласоветѣ си за Хитлера, — т. е. 38.2 процента отъ общото число на всички гласували. Тѣ сж следователно най-силната партия въ Германия и съ право тѣ ще иматъ най-големата парламентарна група въ Райхстага, — 229 мандати. Въ сравнение съ миналия Райхстагъ, мандатитѣ на хитлериститѣ сж се почти удвоили. Ясно е, че националсоциалистическата партия ще играе най-главната роль при бѣдащето управление на Райха.

Социалдемократитѣ си запазватъ старитѣ позиции, съ едно незначително намаление на мандатитѣ въ парламента, което показва, че тѣ не сж загубили връзкитѣ си съ народа. На всѣки случай, тѣ сж сега втора по сила германска партия. Съ близо 8-тъ милиона гласа, които сж получили, при 183-тъ депутати, които те иматъ въ Райхстага, социалиститѣ ще бѣдатъ една солидна политическа групировка, която винаги ще се мѣчи да дава здравъ отпоръ на увлеченията на крайната дѣсница или лѣвица.

Центрумътъ, заедно съ баварската народна партия отбѣлзватъ малко увеличение въ мандатитѣ си; дѣйсационалиститѣ на Хугенберга губятъ значително; пучелбата, обаче комунитѣ, които отъ 78 депутата, ще иматъ въ Райхстага 88. Тѣ сж увеличили гласоветѣ си съ около 750 хиляди.

Отъ всичко това се вижда, че никоя партия нѣма абсолютно болшинство и следователно образуването на единъ хомогененъ кабинетъ е невѣзможно. Една комбинация меж-

ду националсоциалиститѣ и социалдемократитѣ е тоже невѣзможна. Социалиститѣ и хитлериститѣ сж били винаги непримирими врагове и занещо на свѣта социалдемократитѣ на Браунъ и Северингъ не биха подкрепили крайната революционна политика на Хитлера и неговитѣ сподвижници.

Като се изключатъ комунитѣ отъ всички възможни комбинации, като отнявени противници на днешния политически и стопански строй, единствена възможна комбинация остава коалицията между центрума, дѣйсационалиститѣ и националсоциалиститѣ на Хитлера.

Наистина, отношенията между центрума отъ една страна и дѣснитѣ партии, специално хитлериститѣ, никога не сж били приятелски. Напротивъ, винаги тия партии сж били въ постоянна политическа борба. Но положението сега е таково, че центрумътъ трѣбва да избира или трѣбва да даде подкрепата си на националсоциалиститѣ, което значи да се управлява съ новоизбрания Райхстагъ или да откаже тази си помощъ, въ такъвъ случай Райхстагътъ ще трѣбва да се разтури и да се произведатъ нови избори, докато се получи болшинство отъ хитлериститѣ, — нѣщо което означава чиста диктатура. При центрама една обстановка на такова не остава нищо друго освенъ да даде сътрудничеството си на хитлериститѣ и дѣйсационалиститѣ и да заработятъ съ тѣхъ.

ИТАЛИЯ

Въ управата на Италия стана промѣна, която изненада сжрко указъ и цѣлия свѣтъ. Съ кралски указъ бѣха освободени отъ постоветѣ, които заемаша до сега министера на външнитѣ работи Гранди, този на корпорациитѣ, — Ботай, на правосъдието, — Рако, на финанситѣ, — Мусолини, на националното възпитание — Джулиано. Веднага следъ публикуването на горния указъ, съ който се приемаха оставкитѣ на тѣзи министри, бѣ обнародванъ втори указъ, който определяше тѣхнитѣ заместници. За министъръ на финанситѣ сж назначаватъ депутатътъ Гвидо Иунгъ министъръ на правосъдието ставатъ ректорътъ на Римскитѣ университетъ професоръ Иелетро Франчиши, на националното възпитание, — ректорътъ на Палермскитѣ университетъ професоръ Еркола, а министерството на външнитѣ работи и това на корпорациитѣ сж поема отъ шефа на правителството и вождъ на фашизма синьоръ Бенито Мусолини.

Тоя последниятъ, следователно ще има председателството на министерския съветъ, министерството на външнитѣ работи, министерството на външнитѣ работи и това на корпорациитѣ.

Липсата на парламентаренъ режимъ въ Италия позволява да се извършва промѣна на управляющитѣ лица безъ да бѣде тая промѣна предшествувана отъ министерска криза при изживяването на която биха могли да се видятъ причинитѣ, които сж предизвикали подаването на оставкитѣ на ржководящитѣ личности и поемането на министерствата отъ други такива.

Споредъ официалнитѣ сведения тая промѣна не се дължала на нѣкакви усложнения въ външната или вътрешната политика на страната. Заместването на титуларитѣ на нѣкои министерства съ нови лица, изпитани като лични дейци на режима, ако и неочаквано станало при най-нормални обстоятелствата, които не давали абсолютно никакви основания да се предполага, че сж извършената промѣна се цели да се измѣни досегашния курсъ на фашистката политика.

Следователно, фашисткото правителство ще следва досегашния пътъ по всички голѣми международни въпроси.

Има, обаче, и не официални коментарии по тая промѣна:

Б.З.Н.С. като нац. необходимостъ

Презъ цѣлия режимъ на сговора Б.З.Н.С. бѣше тормозенъ и заплащанъ съ разтуряне. Понеже едно официално разтуряне нѣмаше да намѣри оправдание и съчувствие нито у насъ, нито въ чужбина, практикуваше се убийствата на популитѣ хора на съюза. Убийствата бѣха толкова зачестили, че преди нѣколко години на караха дори сегашния председател на Народното събрание, който бѣше инѣкъ спокоенъ, внимателенъ и толерантенъ къмъ властѣта човѣкъ, да се оплаче предъ Народното събрание, че ако замръкнешъ не знаешъ какъ ще осъмнешъ. Успоредно съ това появиха се агитационни листовѣ и книги, които се стремяха да изложатъ съюза предъ българското общество, като рисуваха непристойни за авторитѣ имъ картини, пишѣха измислици или дори се мѣжѣха да доказватъ, че „дружбѣството“ е една противодържавна идея. Не се знае дали авторитѣ на тази порнография не се срамуватъ

Поемането отъ Мусолини на още два нови портфейла, колкото и това да е естествено за една система на управление, специфична за италианския народъ, все пакъ този фактъ не може да не направи впечатление. И отъ тука нѣкои вадятъ заключение, че тая промѣна става съ целъ да се внесе хармония въ цѣлата система на управлението и да се довърши на дѣло окончателното устано-вяване на фашисткия режимъ.

Други намиратъ, какво смѣната на Гранди е предизвикана отъ несполуката на тоя последниятъ да премахне при воденето на преговоритѣ въ Лозана военнитѣ задължения, които Италия има спрѣмо Англия. Както е известно, Англия правила въ време на войната заемъ въ Америка и следъ това е кредитирала отъ своя страна Италия, Гърция и т. н.

Други намиратъ, че Гранди напоследъкъ спечели такава име съ своята политика и изобщо съ своитѣ качества, че дучето се почувствало засѣчено и че завистѣта е играла невторостепенна роль при тая промѣна въ управата на Италия. Най-после не е чудно и това да е допринесло за тая смѣна. Мусолини е голѣмъ човѣкъ, но — все човѣкъ.

На всѣки случай, нѣма да се мине много време и ние ще видимъ истинскитѣ причини на тая така неочаквана смѣна.

Антонъ Страшимировъ.

Избори

Надъ планини и поля се разстла чужда нощъ.

Бѣлналъ се Дунавъ изъ просторни низини и лѣщи далечъ задъ дебелиѣтѣ стени на пазвантоглувата крепостъ. А отъвждъ, на по-височѣкъ брѣгъ, се виши новиятъ ромжнски градецъ, потъналъ въ зеленина.

Пълната луна е спрѣла срѣдъ високото небе и кѣпи съ сребристи лѣчи планинитѣ, полята и зеленитѣ брѣгове на великата рѣка.

Конѣтъ ми пристѣпва глухомурунъ ли е или и той се любува на розгата? Въ душата ми се разгаря свѣтлина; младѣ съмъ азъ и крилатата сила ме движи да разкрия ржце и да прегърна цѣлия свѣтъ.

Само незнайна тѣга се вие около менъ и дебне душата ми: — хубавото винаги крие и тѣга . . . или може би, това е тѣй само за насъ — синове-

тѣ на тази печална страна?

Далечъ въ ливадитѣ къмъ Дунава овчаръ спрѣлъ срѣдъ стадо и при будни псета надъва медна свирка. А по-далечъ, отъ къмъ извижкитѣ на Акчарскитѣ лѣсисти брѣгове, се издигатъ платната на бавна гимия и пѣлятъ съ своитѣ грамадни сѣнки надъ задрѣмалитѣ води.

Следъ малко отъ къмъ брѣговетѣ се разлива по полето — не пѣсень, а плаვენъ отгласъ на паялаца нѣкоги хиляди гърди тѣга: турчинъ рибаръ пѣе за младѣ юнакъ, който стара майка оплаква, че синъ ѣ на пѣтѣ е трѣгналъ — отива, а пѣтищата не сѣкватъ, че той назадь се извърща, а помощъ не иде, че това се вика руска война — който трѣгва назадь се не връща . . .

Глѣхне лунната нощъ, а изъ гърдитѣ ми се кѣса въздухъ.

Свивамъ нозе и конѣтъ препуска. Полусѣнкитѣ на лунната свѣтлина се закрѣшватъ, — ту се прѣсичатъ отъ моята сѣнка, ту поглѣщатъ и сѣнката ми, и коня, и менъ.

Шосе е срѣдъ безкрайна редица гѣсти и високи върби. Глухо е и тъмно подъ тѣхъ. Блѣзукатъ само звѣздитѣ горе и отъ време на време презъ високитѣ клоне надниква превалилата вече месечина.

А — подплаши се конѣтъ, изправи се на задни нозе, — въ тъмнитѣ сѣнки по шосето пѣшка човѣкъ.

— Хей!

Я . . . таквозъ . . . ние тамо нимъ . . . Пиянъ. Попѣлза и се изправи. Първо отъ Тръняни.

— Кѣде тѣй, бай Първо?

— Нина село . . . м . . . нека печелятъ, да видимъ!

— Ти си пийналъ, бе?

— Па пийнахъ, изборъ, брате!

— Кой те е черпилъ, ха?

— Мене? да прощавашъ! Язе самъ съмъ се черпилъ. Нѣма вече яма, йо! Оно да черпятъ,

па да печелятъ, па да обиратъ сиромашѣта — йо! Нино тамо нимъ . . .

— Е, спечелихме ли?

— Ние? Знайно! То, брате, е, не е хилядо, не е две хилядо — петъ хилядо! Петъ хилядо и сто! Петъ хилядо и двесте! Брр . . . тамо нимъ!

— Е, защо си се опилъ?

— Язе? Опихъ се, що? Правицата нави! Отъ е до-до-до кокалъ, брате! Хе, бре . . . м . . . Стамболисти!

Спечелилъ избора. Опилъ се. И псува срѣдъ нощѣта.

Какво става въ душата на тия бедни люде?

Той не ме и позна. Нѣ-дали е запомнилъ и името ми. А съ каква тържественостъ каза:

„Правилцата нави“.

Правилцата? Но коя е тя, тази правилцата? Кѣде е тоя? Дай ми я, бедни Първо, посочи ми я, и азъ ще намѣря може би сила въ себе си, да сложа глава за нея.

Помрѣкна предъ очитѣ ми лунната нощъ. Само ледената усмивка, която неканено все по често ми криви устнитѣ въ минути на съмнение и безсилие, тази само усмивка остана на образа ми и въ душата ми.

Конѣтъ зачести. Повѣ хладенъ вѣтрецъ, та заглуши и последния звукъ по зелената мочорлива равнина. Само далечъ изъ блатата не заглѣхва дружниятъ квакъ на жабитѣ. Тѣхнитѣ непрекъсванъ викъ сѣкашъ не е шумъ, — той се слива съ тайнствения шепотъ на Дунава, подхваща се изъ блатата на островитѣ и става неотлжчима частъ на дунавската лѣтна нощъ.

И неусетно се носи до зори тукъ тоя квакъ, като непрестанно ехо.

Вървя следъ него и не го чувамъ. А пѣтѣтъ лѣкати; и последното село остава задъ менъ. Напредъ е градътъ — каленъ, вонящъ, потъналъ въ злосторства; побой, кражди и лишения.

огън и меч, само защото живяхме с вѣрата, че идеитъ на земледѣлскитѣ апостоли сѣ и ще бждатъ пжтеводната звезда на днешнитѣ водачи. Изгуби ли тази вѣра ще се изгуби и огнената спойка въ редицитѣ на Земл. Сюзъ. Б.З.Н.С. е една всенародна организация. Никой не може да отрече, че тя е най-големата политическа групировка у насъ. Отъ друга страна, тя е представителка на интереситѣ на българското село. А имаме ли здраво и богато село, ще имаме здраво занаятчиство и здрава индустрия, защото при голѣмата индустриализация на свѣта, нито занаятчиството ни може да търси пазаръ въ чужбина, нито индустриятъ ни. Единственъ тѣхенъ купувачъ е селото. А посрѣдникъ на селото е търговското съсловие. Чрезъ него то купува и продава. Най-после чиновничеството може да съществува до тогава, до когато стопанската основа на държавата ни живѣе. Тѣй, че останалитѣ съсловия иматъ полза само когато се защитятъ интереситѣ на селото. А селото може да бжде най-добре защитено не отъ хората на научнитѣ кабинети, а отъ хората, които непосредствено разбиратъ болкитѣ му. Селянина е прикованъ до едно парче земя, обича я и я работи, затова никакъ не е потдатливъ на авантюри, които биха нарушили вътрешния и външенъ миръ на страната. Ще не ще и партията му е носителъ на сжитѣ идеи, а съ това печели цѣлия народъ. Затова всѣки, който се опитва да уязви българското селско население, да го лиши отъ правото му да участвува въ управлението на страната чрезъ своята политическа организация, върши най-лоша услуга на българския народъ. Диктатурата отъ лѣво или дѣсно, която би се опитала политически да го обезличи или да го осъди само на трудъ, безъ да го остави да се чувствува като равноправенъ гражданинъ, ще успѣе толкова, колкото успѣе и камшика и куршума на сговора. Българския селянинъ е политически самосъзнатъ гражданинъ, който като пази своитѣ интереси, пази и тѣзи на другитѣ съсловия. Той не е срещъ тѣхъ, нѣма и да бжде, защото знае, че само съ него не се изчерпва държавата. Той иска само да му се признае подобаващото мѣсто въ ръководството на държавата, защото тя е десетъ пѣти негова, еднѣжъ на другитѣ. Въ това отношение Б.З.Н.С. е една национална необходимостъ.

С. Г.

Д-ръ Крейнъ.

Изкуството да живѣемъ

Великиятъ ученъ Иаскапъ е мислил, че да се живѣе е нѣщо толкова важно, щото дълго се налага на всѣки човѣкъ да разучи този въпросъ. За съжаление Иаскапъ е билъ изненаданъ да открие че повечето отъ хората знаятъ законитѣ на геометрията, а не законитѣ на живота. Да се живѣе е изкуство което трѣбва да се усвои чрезъ практикуване. Нашето истинско щастие не е въ зависимостъ отъ случайтѣ, но отъ законитѣ на живота. Положението ни днесъ зависи отъ онова което сме извършили вчера. Това дали човѣкъ е щастливъ, или не е послѣствие отъ всички негови дѣла. Вътрешния успѣхъ е нѣщо сигурно. Както математиката, то е предметъ на известни закони. Въ действителния животъ на човѣка нѣма кжметъ. Не ще съмнение, че кжметъ зависи отъ нашата способностъ, отъ мѣстото до което заемаме въ свѣта и отъ името ни, но той нѣма нищо общо съ нашето истинско задоволяване. Всѣки единъ който иска да бжде доволенъ, може да бжде такъвъ. Положението въ което се намираме зависи голѣма степенъ отъ нашитѣ мисли, защото то е резултатъ на онова, което става въ насъ самитѣ, а не на онова, което се случва около насъ.

Тѣзи, които умишлено не спиратъ вниманието си върху неприятни нѣща върху паденията и крушенията въ живота а размишляватъ за онова което е свѣтло, красиво, хубаво знаятъ ползотворния ефектъ на всичко това.

Цѣлятъ животъ на човѣка и неговата способностъ за всѣка работа зависятъ отъ дисциплината при която той живѣе. Недисциплиниранитѣ хора, сж изобщо нещасницитѣ въ свѣта.

Ако човѣкъ не контролира себе си добре, той се излага да стане робъ на своитѣ най-необуздани страсти. Главната разлика между мждриятъ човѣкъ и глупакътъ е, че първия контролира себе си. Той знае какъвъ просторъ трѣбва да даде на своитѣ желания, когато глупакътъ стои безпомощенъ предъ тѣхъ. Мждриятъ човѣкъ е като смелъ капитанъ на лодка, докато глупака е като една ладия подгонена и люшкана насамъ нататъкъ отъ вѣтра. Ако искате живота ви да ви изведе на добъръ брѣгъ, той трѣбва да има планъ, целъ, значение и бавно но сигурно постоянство. Въ нашитѣ учи-

лица се изучаватъ почти всички предмети съ изключение изкуството да живѣемъ. Именно за това ние имаме много експерти по медицана и други, но нѣмаме експерти по живота, нѣщото, което всички трѣбва да знаемъ, е какъ да живѣемъ не какъ да напредваме, защото ако нашето напредване не увеличава богатството и цената на живота ни, то не си струва труда.

Много хора сж постигнали целта си, но устата имъ е била пълна съ пепелъ.

Осъществяването на мечтитѣ имъ не имъ е донесло щастие, защото тѣ не сж научили това единично срѣдство какъ да живѣемъ.

Превела Н. С-ва

Д-ръ К. Караджовъ.

Селския животъ и дългоденствието

Едно отъ главнитѣ условия за дългоденствието на човѣка е живѣнето му внаги на чистъ и свежъ въздухъ, воденето на единъ простъ и естественъ, свободенъ отъ напрегнатостъ и вълнения животъ, близо до природата и далечъ отъ градския шумъ и послѣствията отъ него. Щастливъ е оня, комуто се падналъ жребиятъ да бжде близъкъ и вѣренъ на малката земя и който въ непосредственитѣ си съ природата обръщения, ще намѣри своитѣ радости, своя трудъ, своето назначение. Той се намира отъ истинския източникъ на волната младостъ, здраве и щастие, неговото тѣло и неговата душа сж въ най-прекрасна хармония и най-добро благосъстояние, та презъ цѣлия му животъ го съпровожда простотата, кротостъ, невинността, задоволството. Той именно човѣкъ достига най-крайния предѣлъ на своя животъ, като само той, по своето естество, своята организация, има право да претендира и къмъ какво е дълженъ да се стреми.

Ето какъ нѣмскиятъ поетъ Вердеръ описва тоя животъ: „Менъ ми се харесва решението на приятеля, който следъ като биде освободенъ отъ затвора, избралъ за себе си Пускуланъ. Защо ние сме натрупали тия безмислени каменни гори? Неуже ли за това, че се страхуваме отъ бързото имъ падане; или за да заградимъ отъ самитѣ насъ блестящата гледка, или пъкъ да похитимъ единъ отъ други въздуха? Иначе е живѣлъ нѣкога, н живѣе и сега селскитѣ свѣтъ въ свободна и весела невин-

ностъ, далечъ отъ такава глупостъ. Тамъ цвѣтятъ невиннитѣ радости; тѣ постоянно изпълватъ гърдитѣ съ нови удоволствия; тамъ се види небото; тамъ ближниятъ не открадва днитѣ на своя ближень... О, ако биха знали хората своето щастие! Нашата майка природата скрила го не въ мрачитѣ градове, не въ замѣди и палати; то цвѣти за всички по полето открито и свободно. Него не намира само оня, който не ще да го намѣри. Неговото съкровище е това, що предлага земята, а течащиятъ ручей е неговото сребро; неговото злато се ражда въ клоноветѣ и блещи по дърветата. Хорове отъ негови пѣвци звучатъ, скрити подъ пѣстра сѣнка — многолистнитѣ дървета; звучно, радостно и съревнователно се разнасятъ гласовѣтѣ имъ. Съвсемъ не тѣй, но жалостно пѣе въ града бедната птичка въ пленъ и поставилитѣ ѝ храна слуга мисли, че тя пѣе на своя господаръ. Но съ тѣзи тонове тя проклина своя тиранинъ, който я лишилъ отъ свобода. Щастieto на природата е въ селския животъ; подражателното изкуство приближава се тамъ къмъ нея само робски и скромно. Погледнете на тоя чертогъ, облѣченъ съ зеленина, която, възвишавайки се сводообразно, скрива те подъ своитѣ гжсти клонове, какъ то кедровиятъ дворецъ Персийския шасъ и ти изпраща здравъ, сладкъ сънъ, който избѣгва отъ послѣдния. Голѣмитѣ градове сж и голѣми тяжести. Тукъ хората, лишавайки се отъ собственитѣ радости, прибѣгватъ до чужди. Тукъ всичко е предписано: стени и лица, тѣлодвижение, думи, па и самото бедно сърдце. Туко всичко е отъ скжпо дърво и мряморъ, па и самитѣ хора — мжже и жени сж дървени и мряморни! О селска сиромашия, какъ си ти богата! Гладниятъ яде всичко, което съ радостъ му предлага всѣко годишно време за разнообразно подкрепление. Плугътъ се обръща въ столъ, зелениятъ листъ — въ чиста тарелка за прекрасния плодъ; чистото дърво служи за кана, виното — освежаващъ източникъ, не-заклучаващъ въ себе си нищо ядовито, принася ти здраве и съ своето приятно шуртение привежда ти сънъ. Между това, високо надъ тебе въ облацитѣ, чулулига пѣе своята пѣсенъ; ту възвишавайки се, ту спущайки се, тя, най-после, клѣка до краката ти, въ своето възлюбено гнезденце въ браздата“.

Въ действителностъ, ако нѣкому би си поискало да начер-

тае теоритически идеала на живота, водящъ къмъ здраве и дългоденствие, то той билъ принуденъ да се върне къмъ тоя образъ на селския животъ, какъвто е тоя представенъ тукъ. Никжде не сж съединени така всички условия за това въ такова съвършенство и нищо друго, вънъ отъ това, не може по-сигурно да поведе човѣка къмъ запазване живота до крайния му предѣлъ.

Злободневия

Нова наука приложима и у насъ

Споредъ съобщенията на немскитѣ вестници, професорътъ отъ берлинския медицински университетъ Клефманъ, изобретилъ апаратъ за определяне дарбитѣ и способноститѣ на всѣки единъ човѣкъ.

Това откритие ще създаде нова областъ въ науката и цѣлъ превратъ за човѣчеството. Особено за насъ българитѣ ще има особено практическо значение. Ако у насъ се въведе ще има широко приложение за изпробване способноститѣ и дарбитѣ на всѣки единъ кандидатъ за полицай: — дали е въ състояние да прилага методитѣ за безследно изчезване, за самообесване, за вадене жжитѣ на опозиционеритѣ, за произвеждане избори и пр. пр.

Рече ли народътъ да приложи апарата спрямо кандидатитѣ за депутати, ще узнае склонноститѣ имъ: дали всички давали обещания съответствуватъ на дарбитѣ имъ, дали сж способни да получаватъ 12-тъ хиляди лева доплата или да спятъ презъ времето когато се гласуватъ законитѣ или сж родени да бждатъ само демагози, а не истински народни избраници...

Н. Паладинъ

Наука и животъ

Нова областъ въ науката изследване способноститѣ.

Германскиятъ ученъ Клефманъ успѣлъ да конструира новъ апаратъ нареченъ невроскопъ. Действуйки съ 100 удари въ минута по кожата на главата, апаратътъ е въ състояние да опредѣли основно и обективно духовнитѣ склонности и таланти у човѣка и степенъта на тѣхното развитие. Тоя апаратъ играе голѣма роля при определяне способноститѣ на известенъ кандидатъ, който би заелъ нѣкоя длъжностъ, или при изследване на децата и още отъ малки, да се опредѣлятъ наклонноститѣ дарбитѣ имъ.

Слухътъ ми долавя нѣщо диво срѣдъ мъртвата нощна тишина — псувни. Следъ малко отчетливо слушамъ:

— Де е, сине! Хайде!... Ейсь!... Ча-а!... Хж... Е, Ча а — м...

Пиянъ е, — мисля; — закъснѣлъ съ колата си въ града, опилъ се е, може би пакъ поради изборитѣ, та се връща сега тежъкъ и обсипва добитѣчетата си съ сжитѣ ония набрани въ кръчмитѣ срѣбски псувни, съ които въ село ще обсипе и челедѣта си.

Смушкахъ коня, но следъ малко забелязахъ — псувнитѣ почнаха да се отбиватъ на дѣсно отъ пжтя:

— Ейсь!... Ча а! Огънь ви помелъ! Черкезинъ да е повлѣкалъ все, паянзе да не съмъ преквалъ — м...

Туй не бѣха пиянски думи! Тия ругания срѣдъ дивната нощъ се редѣха като наковалня на чука. И сила имаше въ тѣхъ, сила на развърталь се косачъ. Засегна ме нѣщо —

не горчевина, а грозота нѣкаква. Отбихъ коня, провърхъ се презъ върбитѣ и се отзовахъ срѣдъ тѣсна и дълга ивица угаръ. Високото шосе и върбитѣ хвърляха дълга сѣнка, но презъ тѣхъ месечината бѣ освѣтила напечената отъ деня и попуканата черна земя.

И срѣдъ тая угаръ орѣше човѣкъ.

Две волчета се опнали и едвамъ влечатъ изкривено орало...

Опнали се човѣкъ и волчета и оратъ по срѣдъ нощъ на месечина!

Двайсетъ години азъ ходя по градове и села, по гори и поля, по колиби и земленици изъ тая земя на трудъ и пестовностъ, но не съмъ виждалъ, нито пъкъ съмъ чувалъ нощта да се превръща въ денъ и за тежката работа на оранъ.

Наближихъ.

— Помози Богъ, байо, помози Богъ!

— Далъ Богъ добро, господине! — отри си потѣта отъ

челото селякътъ и пакъ се обърна къмъ своитѣ волчета; — хайде, сине!

— Що би тѣй по срѣдъ — нощъ на работа, ха?

— Бързамъ, дорде не е залѣзла месечината: — се още се види!

Аргатъ ли си, байо, или своя си земя работишь?

— Е па, аргатъ съмъ, ваша милость, ама тука нѣ, своя си земя работа. Отъ сънъ пооткраднешъ, па и господаро не се сърди...

— Кой тие е господаръ?

Хаджи Лапататъ, отъ градо... Молихъ го, да ме пусне за денъ, два, а онъ ме самъ подсети: нощитѣ, каже сж ясни Ка'денъ, впрегни си добитѣцитѣ, па работи...

— А твои ли сж тия добитѣ, байо?

Сиромакътъ се изправи, изцѣди пакъ потѣта отъ челото си и каза:

— Е, дума се, още сж мои: не ми ги е зелъ господаро! Работа си му и съ нихъ, и съ

жената — гоня да му се издѣлжа — задлъжнѣхъ му, много му задлъжнѣхъ, а не ме остави човѣко на пжтъ съ голи ржки... Ха, сине, ейсь!...

И волчетата се опнаха пакъ.

— Ей, байо, ами днеска има изборъ, ходи ли ха?

Сиромакътъ нито се обърна, а смѣнка само подъ нось:

Ходихъ, хе... Чаа!

Ходи, ходи, тамъ е спасението! Впрегни тѣ добитѣта гърчеха ярема, — посегаха отчаяно на попаднало се трънче или трѣвица. Селенинтъ дигна остена си, но изеднажъ се извърна къмъ менъ и подъ гонѣщитѣ блѣди лжчи на месечината азъ видѣхъ странна усмивка на лицето му, — той ми каза:

— Е па, че се спасява кой може господине: ако наша работа ли е? Язе не бихъ и ходилъ, току господаро ме откара... хемъ ме и нахока... да съмъ билъ отъ нѣхната партия, ми дума — хи, хи, хи!... И че бждешъ, хе!

Па — сврѣ си пакъ остена между волчетата:

— Де сине! Хайде! Ейсь!... Чаа...

Месечината се закри далечъ задъ ръветѣта на подновенитѣ лозя. Затихна пакъ всичко.

Само не приспиваше шумниятъ квакъ на жабитѣ изъ блатата и островитѣ. Следъ малко въ мрака азъ вече различавахъ страшнитѣ дула на пушката изъ редутитѣ. На около ми се мѣркаха сѣнки — дали не наизбититѣ по тия поля сърби?... На влизане въ града ме оглушиха виковете на много гърла: — изборитѣ бѣхме спечелили, избирателитѣ ни ликуваха и нощта се продаваше отъ възторжени: „Ураа! Да живѣе народа!...“

Печатница „Взаимностъ“ на Ив. Проиковъ

ул. „Цариградска“ № 17.

Какъ ще осигуримъ

нашия износъ на яйца

До като износътъ на зърнени храни въ България презъ 1930 година възлиза на стойностъ 972,317,000 лева, износътъ на яйца и птици за същата година възлиза 945,129,000 лева, отъ които само отъ яйца 887,282,000 лева.

Предъ видъ на това, че България е земеделска страна и 77 на сто отъ обработваемата площъ се засѣва ежегодно съ зърнени храни и почти всички инвентаръ и всички трудъ въ нашето земеделско стопанство напълно се ангажира за производството имъ, то отъ горнитъ данни виждаме, че стойността на изнесенитъ зърнени храни се равнява на стойността на изнесенитъ продукти (яйца и птици) отъ птицевъдството, което у насъ е все още твърде примитивно и за което най-малко грижи се полагатъ отъ страна на земеделския стопанинъ.

Това показва, че яйцата за България сж единъ много важенъ артикулъ. Затрудненията които последствътъ се създаватъ, чрезъ редъ законоположения въ разни страни за вноса на яйца въ тѣхъ засѣгатъ и насъ. Нашиятъ износъ на яйца, който наближава милиардъ лева почва да намалява, поради ограничения вносъ въ Германия. Въ замѣна на това ние имаме добри изгледи за износъ въ Италия, Швейцария и др. Нашитъ яйца добре се посрещатъ, нѣщо повече тѣ се предпочитатъ предъ тия отъ много нържави, като по вкуси. Конкуренцията обаче, която все повече и повече се засилва ни налага да положимъ повече грижи въ подбора на яйца предназначени за продажба и износъ. Тия грижи се състоятъ преди всичко въ доброто сортиране на яйцата, т. е. да се изнасятъ само яйца по-едри и съ опредѣлена тежина, чисти и съвършено пресни. Ние ще можеме да продаваме въ бждаше на добра цена нашитъ яйца, само тогава, когато сж едри, чисти и пресни. Време е когато не трѣбва да се гледа само на количеството, а и на качеството. Днесъ навсѣкжде се конкурира съ качеството, навсѣкжде се изнася най-хубавото. Това важи не само за яйцата, но и за другитъ продукти, овощия, грозде, зеленчуци и други. Известно е, че голѣмия напредѣкъ, който е постигнатъ въ други европейски страни, по отношение на птицевъдството до голѣма степенъ се дължи на сортирането и маркирането на яйцата. По пазаритъ на странитъ вносителки като Белгия, Швейцария, Англия, Германия и др. се предпочитатъ сортиранитъ и маркирани яйца.

И България, която изнася яйца ще бжде принудена сжщо да въведе сортирането, а по-късно и маркирането на яйцата; за да не бжде парализиранъ единъ денъ нашия износъ съвсемъ, отъ който не трѣбва и не можемъ да се откажемъ, защото увеличава националното богатство съ близо милиардъ лева ежегодно. Маркирането на всѣко яйце позволява да се знае производителя и страната отъ кждето е изнесено, гарантира качеството на продукта, сжщевременно дава възможностъ на консуматора да предпочете една марка предъ друга, и ако производителя е продавалъ едно развалено яйце за прѣсно веднага да се намѣри и наложи съответното наказание. Позволява още всѣко яйце споредъ тежестта и преснотата да по-

лучи съответната цена. У насъ до сега яйцата се продаваха на брой, като не се обръщаше внимание на едрината. Отъ голѣмо значение е една партида яйца да се състои отъ яйца които тежатъ 60—65 грама, а друга отъ 45—50 грама, безспорно е, че едно яйце което тежи 60—65 грама струва повече отколкото, ако тежи 40—45 грама. Безъ сортирането и маркирането тая разлика не е възможна и липсва каквато и да е гаранция за преснотата на яйцата. Консуматора има голѣмъ интересъ да знае отъ кжде сж яйцата за да може горе-долу да установи степента на преснотата имъ. Отъ друга страна производителя има интересъ да изнесе на пазара по-добра стока, защото ще бжде по-добре класифицирана и впоследствие по-добре платена. Създава се така една полезна конкуренция, както отъ страна на производителя сжщо така и на консуматора.

Производители! Имайки предъ видъ изискванията на вънкашнитъ пазари на яйца, стремете се да продавате по-едритъ чисти, не зацапани яйца, а употребете дребнитъ и замърсени яйца въ дома си, защото последнитъ подбиватъ цената на едритъ и доброкъ цената на едритъ сжщо насаждатъ само яйца отъ кокошки които снасятъ едри яйца, за да добиете кокошки, които ще Ви снасятъ по-едри яйца; Само тогава ще получите по-добра цена за Вашитъ яйца. Името на Българското яйце ще се повдигне и ще може по такъвъ начинъ да задържимъ пазаритъ, на които изнасяме нашитъ яйца.

Яйцата за износъ трѣбва да отговарятъ на следнитъ условия:

- а) Да бждатъ пресни и едри (дребнитъ да се задържатъ за консумация въ домакинството).
 - б) Да не сж зацапани, счупени (пукнати).
 - в) Да не сж замжтени (взети отъ квачка).
 - г) Да не сж съхранявани въ влажни мѣста и да не сж добили плесени петна и други.
- Спазвайки тия условия ние ще можемъ да запазимъ досегашнитъ пазари за яйца и придобиемъ нови такива.

Отъ катедрата

Хуморъ

Куни Чакровъ Православний — с. Тюркъ Арнаутларъ

Правовѣренъ земеделецъ, вѣренъ и преданъ къмъ съюза, подобно на черкезинъ къмъ служба. Лишенъ отъ съблазнитъ къмъ голѣмство, като праведни Йовъ и петъ-десетътъ лазарника, които тежатъ на набитото му като буре съ мастика тѣлосложение, не сж го уклонили отъ идеята, да принадлежи всецѣло къмъ Б.З.С. и ни заплашванията, ни разкарванията следъ 9 юний не разколебаха вѣрата му въ победата и сжществуването на съюза.

— Ние земеделцитъ казва бай Куни, сме като трескотъ да го коренишъ, да го чистишъ, магаретата да го пасатъ, да мине презъ утробието имъ пакъ презъ утробието. Така и ние минаме презъ участъци и затвори, но не се очистихме.

На пукъ на българската поговорка, и не ти трѣбва „на баиръ лозе“, насадилъ е на баиръ лозето си, да бжде далечъ отъ хорската суета, за да

докаже на всички, че както душата му витае надъ дребнавото и карьеристичното и лозето му не се стрѣска отъ грѣмъ и молния.

За да ободрява духа си и не изпада въ изкушение поставилъ е всрѣдъ лозето си паметникъ на великия вождъ Ал. Стамболийски, и като библийски пустинникъ всѣка утринъ колѣнопреклонно се е молилъ и отправилъ горещи молитви за спасението душитъ на заблуденитъ сдружени земеделци и на убийцитъ му.

За да конкурира на краля на автомобилитъ Фордъ, купилъ си бѣ на вересия автомобилъ, но въ края на краищата останали му дългове до уши и счулена таратайка.

Сега му е добре: платени му сж дълговетъ отъ рода му, съюза е на власт, той е въ околйското настоятелство, лозето цѣвти и вѣрже, яде, пие и дебелѣе на пукъ на всички.

Н. Паладинъ

Полезни съвети

Какво говори народната метеорология за юлий

Много дъждове презъ юлий за всичко вредятъ.

Кукувицата ако си замине по-късно отъ обикновенното време (следъ 13 юлий) зимата ще е срдна.

Св. Атанасъ лѣтний и лѣтото си отива.

Горещинитъ (28, 29, 30 юли) колкото сж по горещи толкова зимата е по люта.

Ако воловетъ презъ тритъ горещника лежатъ съ глави сгущени и извити къмъ заднитъ крака, значи че зимата ще е люта и студена, ако лежатъ съ изправени глави ще е мека.

На втория горещникъ 29 юлий овчаритъ хвърлятъ тоягата си всрѣдъ овцетъ и заранѣта гледатъ лежали ли сж овцетъ на нея. Ако сж лежали зимата ще е тежка, ако не — мека. Ако само накрая е легнала нѣкоя овца, зимата ще е лоша къмъ края.

Ако прогърми на Илинденъ овошкитъ ще се повредятъ, и настѣпва суша.

Каква храна да даваме на кокошкитъ, за да носятъ повече яйца.

За да носятъ кокошкитъ презъ цѣлото лѣто и даже презъ зимата необходимо е покрай другата храна да имъ се дава поникнали зърна — такива, които сж показали вече първия листъ.

За целта презъ зимата се поставятъ зърната отъ пшеница, ечемикъ, кукурузъ и пр. въ сѣндѣчъ съ влаженъ пѣськъ и като поникнатъ хвъргатъ се на кокошкитъ, които лакомо ги поглъщатъ.

Лѣтно време това може да става и въ двора нап. въ пѣськъ, който се прикрива съ дѣски.

Сладовия цвѣтъ (коренитъ и пр. отъ приготвения ечмиченъ сладъ за пиво) сжщо е отлично срдство за носене на яйца.

Възглавници отъ пухъ се проветряватъ на сѣнка, защото слѣнцето разваля пуха.

За да се запущатъ херметически бутилки съ тапи или стъклени запушалки потапятъ се гърлата имъ три пжти въ разтопенъ парафинъ.

Кокаленитъ предмети се чистятъ и ставатъ съвършенно бѣли, като се оставятъ потопени

въ разтворъ отъ сѣрна киселина.

Платове, дрехи се запазватъ най-добре като се увиятъ въ вестникъ.

Шишета отъ бира, оцетъ и вино се чистятъ най-добре съ пепель отъ каменни вжглища.

Ябълката е отличенъ плодъ тя снабдява мозъка съ фосфат.

При несмилане на храната, препорѣчва се вземането на чаша гореща вода сутринъ прѣди закуска.

Всѣка домакиня може да залепи строшенитъ си чаши и чени. като си послужи съ сескотина вещество, което се продава въ аптекитъ или въ магазинитъ за бои.

Единственото най-добро срдство да се откаже човѣкъ отъ тютюна и да получи отвършение отъ него е следното; 1 грамъ калий хлоридъ да се разтвори въ 100 гр. вода и първитъ петъ дена да се прави гаргара сутринъ следъ закуска и обѣдъ следъ ядене. Следъ 5 дена само сутринъ следъ 12—15 дни ще отвикне да пуши и тоя, който е пушилъ 50 години.

Противъ ухапванията на комаритъ употребявайте (мажете) съ следната смѣсъ: етеръ 6 гр. евкалиптонъ 10 гр. одеколонъ 50 грама.

Хлѣбаркитъ окончателно се изтрѣбватъ като се постави следната смѣсъ на междинитъ и мѣстата кждето се появяватъ, равни части счукана захаръ борова кислота на прахъ брашно и се размѣсва добре.

Мисли на велики люде

„Силата побеждава, а най-голѣмата сила на живота е — волята“.

„Ние всички сме промѣнливи по своята воля, но не и по своята природа“.

Ефраимъ Сирски

Единъ мжжъ, за да се оформи нормално, неговото сжщество, има нужда много повече отъ влиянието на жената, отколкото обратно.

„Кажешъ ли: доволенъ съмъ! За тебе не е трудна вече никаква мдростъ“.

Гонгеръ

Да бждешъ доволенъ, е голѣмо изкуство.

Клавдие

Най-голѣмото богатство на човѣка е характера, който е тѣй голѣмъ, че не желае никакво богатство.

Гьоте

Наслаждавай се на това което Богъ ти е отредилъ, избѣгвай всичко което нѣмашъ.

Гелершъ

Колкото по-малко изисквашъ отъ живота, толкова повече те възнаграждава той.

Тонгеръ

Беденъ е оня, който много желае, а не който малко има.

Сенека

Хубаво нѣщо е, казва Епикуръ веселата бедностъ. Но това не е вече бедностъ, щомъ тя е весела. Който въ бедността минава добре, той е богатъ.

Сенека

Никога човѣкъ не е посредственъ щомъ има хувави мисли и чувства.

Жуберитъ

Бждете този, които се бори, обича, утешава, мисли, прощава и който страда за всички.

Юго

Щастливецъ е който съвлането си въ живота е разбралъ и възлюбилъ дълга и му е от-

далъ смелитъ години на своята младостъ.

Ние разполагаме съ повече сила отколкото съ воля и отъ тукъ и представяте ни за невъзможноститъ на нещата.

Рошфуко

Примѣра трѣбва повече, отколкото заплахата.

Корнеилъ

Който губи времето върши истинско самоубийство.

Юнгъ

Нашата природа иска движение, пълненъ покой и смъртъ.

Паскалъ

Не ще ли узнаятъ нѣкога ленивитъ, че нѣма почивка вънъ отъ труда.

Дуданъ

Когато работницитъ съ своята сръчностъ и своята скромностъ въ живота извоюватъ своята независимостъ, тѣ ще престанатъ да гледатъ на чуждото благоденствие като на несправедливостъ извършена спрямо тѣхъ, и не ще бжде вече възможно на интегрантитъ да превръщатъ въ политически капиталъ тѣхнитъ въображаеми нещастия.

Смайлсъ

Бездѣлието уморява повече отъ труда и скоро ни възвръща къмъ работа, разочарована отъ нищожността на неговитъ обещания.

Вовенаргъ

Колю Димитровъ Босяшки

(скица)

прима крѣчмарски въ с. Старо-Орѣхово

Собственикъ неоспоримъ е на: мустаци като сомъ, очи на котаракъ, уста на борсовъ посрѣдникъ. Първитъ му служатъ да подушва като сома рибкитъ-клиентитъ и да ги примамва въ мрежата си богоугодното заведение, вторитъ да не пропуска всѣки единъ поклонникъ на Бахуса, а устата да те кандардише да си изпразнишъ кесията.

Минало босяшко, настояще полубуржуазно съ бждеще цвѣтуеще. Почналъ съ бозаджилѣка като въздържател. Бозата го издига до крѣчмарство и да разбере, че идея кжца не храни, а спекулата е источникъ на благосъстояние, тѣй като виното не е басма и носи вода, а водата е благодаръ за човѣществото и специално за кесията му, и благодарение на чистата вода бързо прогресира.

Прима крѣчмаръ въ селото. Долна стока не продава, защото и клиентитъ му сж първо качество хора. Мезетата доставя направо отъ Сингапуръ и Бомбай, разбира се презъ Пода пакъ презъ вода.

Горещъ последовател е на генералъ Шкойновъ. Защитникъ е на родината но не съ пушки и бомби. не е балама, а съ шишенца вино и ракия съ лафове и лакардии. Последователъ е на Луи Куне, зато ва ходи босъ и препорѣчва като най-здравосрдство студената вода, но примесена съ вино, и то само отъ здраво-словно гледище, за да не забравятъ клиентитъ му и да не пропуснатъ громката табела: плащай тогава пий.

Приятелъ е на униженитъ и оскърбенитъ и председател на босяшкото дружество. Изпадналъ е въ вѣчна мжка по отнемането му на единна отъ членоветъ му по интернирски пжтъ-капитанъ Адашки Хитлерски.

Н. Камчийски

Четете въ „Народна Воля“